

28. navadna nedelja C

*Če smo z njim umrli, bomo z njim tudi zaživel.
Če se mi izneverimo, on ostane zvest,
kajti sebe ne more zatajiti. (2 Tim 2,11.13)*

Prvo berilo

2 Kralji 5,14-17

Tiste dni je Sirec Naamán šel in se sedemkrat potópil v Jordanu, po besedi božjega moža Elizêja. In njegovo meso je spet postalo kakor meso majhnega dečka; bil je očiščen svoje gobavosti. Potem se je z vsem spremstvom vrnil k božjemu možu. Ko je prišel, je stopil predenj in rekel: "Zdaj vem, da na vsej zemlji ni Boga razen v Izraelu. Sprejmi zdaj, prosim, darilo od svojega služabnika!" Elizêj je rekel: "Kakor živí Gospod, pred katerim stojim, ničesar ne vzamem!" In čeprav ga je silil, naj vzame, je odklônil. Potem je Naamán rekel: "Če ne, pa naj dajo tvojemu služabniku tovor zemlje za dva mezga, kajti tvoj služabnik ne bo več daroval žgalne in klavne daritve nobenim drugim bogovom razen Gospodu."

Drugo berilo

2 Timóteju 2,8-13

Dragi Timótej, spominjaj se Jezusa Kristusa, ki je vstal od mrtvih, Davidovega potomca, kakor sem oznanjal v svojem evangeliju. Zanj prenašam celo verige, kakor bi bil hudodelec. Vendar Božja beseda ni vklenjena. Zato vse prenašam zaradi izvoljenih, da bi tudi ti dosegli rešitev, ki prihaja od Kristusa Jezusa, z večno slavo. Zanesljiva je tale beseda: Če smo z njim umrli, bomo z njim tudi zaživel. Če z njim vztrajamo, bomo z njim tudi zakraljevali. Če pa ga bomo zatajili, bo tudi on nas zatájil. Če se mi izneverimo, on ostane zvest, kajti sebe ne more zatajiti.

Evangelij

Luka 17,11-19

Ko je Jezus potoval v Jeruzalem, je hodil med Samaríjo in Galilejo. Ko je prispel v neko vas, mu je prišlo naproti deset gobavih mož. Od daleč so se ustavili in na ves glas govorili: "Jezus, Učenik, usmili se nas!" Ko jih je zagledal, jim je rekel: "Pojdite in pokažite se duhovnikom!" In med potjo so bili ozdravljeni.

Ko je eden izmed njih videl, da je bil ozdravljen, se je vrnil in z močnim glasom slavil Boga. Padel je na obraz pred njegove noge in se mu zahvaljeval; in ta je bil Samariján. Jezus pa je odgovóril: "Mar ni bilo deset očiščenih? Kje pa je onih devet? Ali ni bilo nobenega drugega, da bi se vrnil in počástil Boga, razen tega tujca?" In rekel mu je: "Vstani in pojdi! Tvoja vera te je rešila."

V razmislek

Resničnost, v kateri živimo, je večpomenska. Sestavljena je iz zunanosti in notranosti. Površinski človek hitro ostane zgolj pri zunanosti. Človek z občutkom za kompleksnost življenja vidi preko površinskosti v notranjost. Verujoči ljudje poleg tega zaznavajo v notranosti resničnost prisotnosti živečega Boga.

Jahve je ime, s katerim se Bog predstavi ljudem: "Jaz sem tisti, ki je tu (za vas)!" Jaz sem tu za vas v vsem, kar predstavlja naše življenje in zgodovino človeštva ter jo omogoča. Jahve je Bog življenja in ne smrti, že na tej strani groba in ne šele na drugi strani groba. V trenutkih trpljenja, bolečine in nečlovečnosti – vedno ko temne sile zakrijejo izkušnjo Jahvejeve moči, nam podari upanje in notranjo širino, ki nam pomaga vzdržati in reči: "in kljub temu..."

Ozdravljeni Sirec Naaman (1. berilo) ima zelo natančne predstave o tem, kakšna bi morala biti njegova ozdravitev – to je opisano v pripovedi, ki se nahaja pred prebranim odlomkom. Ker njegova ozdravitev ni takšna, kot hoče, je razočaran in besen. Jeza, bes in spopad z bolezenskim stanjem so vsekakor bistveni del procesa zdravljenja. Potrebno je veliko pregovarjanja njegovih služabnikov, da izpolni navodila preroka – potrebno je veliko zaupanja, ukvarjanja in notranje duševne moči, da trenutek ozdravljenja preda iz svojih rok in prepusti Bogu odločitev o kdaj in kako. Ampak, šele v trenutku prepustitve se zgodi dejanski notranji proces ozdravljenja, ki je ponazorjen v sedemkratnih potopitvah v reki Jordan. V prepustitvi in veri v neverjetno se odpremo presenetljivemu in čudovitemu v našem življenju in pripravimo prostor za delovanje Božjega Duha.

Tudi Samarijan iz evangelija prepozna svoje na novo podarjeno življenje kot Božji dotik v svojem življenju. To je najbolj značilno za krščansko vero – zavedanje, da je življenje v polnosti vedno Božji dar. V nasprotju z desetim, gobavim Samarijanom, ostane ostalih devet zgolj pri dejstvu telesne ozdravitve. Oni ne morejo izkusiti ozdravitve v polnosti, ki se kaže v najgloblji hvaležnosti in oznanjevanju Božjih čudežnih del. Hvaležnost ni nekaj vsakdanjega. Hvaležnost ni moderna. Hvaležnost se smatra za šibkost. Moč ne potrebuje hvaležnosti. Očitno imamo pravico do vsega in vsakogar. Le enemu od desetih uspe, da vidi preko telesne ozdravitve!

Izguba hvaležnosti razkriva globoko nehvaležnost v stiku z resničnostjo. Zahvala prihaja iz premišljevanja, spominjanja in predstavlja občutek, ki je povezan s spominom in premišljevanjem. Kdor se ne zahvali, ne premisli. Versko premišljevanje odkriva vseprisotno navzočnost Boga v stvarstvu in zgodovini in se za to zahvaljuje. Hvaležen je tisti, ki je v resničnosti odprt za prisotnost Boga. Kdor se ne more zahvaljevati, temu je v notranjosti vse tuje, ker tega ne more pritrdilno sprejeti. Resnična zahvala se vedno pokaže v slavljenju Boga. (V Hebrejščini izvirajo besede zahvala, hvala in slavljenje iz istega besednega korena, saj so te besede tako zelo povezane.)

Da bi tudi nam uspelo, da bi gledali na naše življenje "navznoter", da bi spoznali, koliko naklonjenosti, ozdravljenja in moči nam je obljubil Bog in koliko od tega je že bilo uresničenega. Da bi nam uspelo, da bi zaupali Jezusovi besedi in da bi se nesreča v našem življenju spremenila v blagoslov in ozdravljenje. In da bi v veselju in hvaležnosti prispevali k temu, da bi bili tudi drugi deležni tega blagoslova na življenjski poti.